

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. I. Circa creationem malorum Angelorum & hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

§. I.

Tentatio I. Circa creationem malorum Angelorum & Hominum.

III. Eusebius Clericus legens in aliquo libro historem, quā narrabatur, eo tempore, quo S. Bernardus mortuus est, 30000. hominum in iudicio particulari comparuisse, & ex his duostantum rectā ad cōclum, tres ad purgatorium, reliquos omnes ad infernum fuisse translatos, vehementer tentari cœpit, dum imaginari sibi non potuit, quomodo tam misericors Deus tam multos homines, quos videbat damnandos esse, creare potuerit præ iis, quos si creati fuissent, certò salvandos præsicerat. Quia tentatio adhuc majus incrementum accepit, quando in alio libro legit, esse quorundam Doctorum opinionem, qui tertiam partem plures Angelos damnatos, quam Salvatos fuisse afferant. Quæritur, quomodo huic temptationi sit occurrentum?

Responsio.

IV. In primis illi suggerat S. Hieronymi responsus l. 3. contra Pelag. sic loquentis: *Vis scire rationem? DEVS præsentia judicat, non futura: nec condemnat præscientia, quem neverit italem fore; qui sibi postea displicent; sed tanta bonitatis est & ineffabilis clementia, ut eligat eum, quem interim bonum cernit, & suum malum futurum, dans ei potestatem conversionis & penitentie.*

V. Secundò ostendat eidem, licere cuique iure suo maximè autem DEO, cui sine injuria Misericordia ejus

festatis licuisset, ad supremi juris sui demonstrationem omnes creature, infantes etiam, æternis cruciatibus affligere; quid mirum ergo, si beneficâ voluntate condidit aliquos ob scelera sua affligendos, non ut affligeret, & quodammodo damnet justitia, quos bonitas creavit ipsa bonitate & justitiâ abusos.

VI. Tertiò illi demonstret, quâm magna emolumenta ex tali creatione sint subsecuta, dum & attributa divina clarius sunt manifestata, per justitiam in aliquibus, in aliis misericordiam exercitam: & multi homines pereuntium exemplo ferventius virtutem amplectantur, merita tua augent, & ad magnam sanctimoniam aspirant; sique DEUS ex malis exprimit optima, & velut ex insulso cortice dulcem nucleum eruit.

VII. Quartò illi ostendat, etiam hunc finem creationis hujus non postremum fuisse, ut bonis & electis ad varios usus serviant, uti sat clarè Gerson sequentibus verbis lib. I. de consol. Theol. prosâ 4. indicavit:

Velut animalia propter homines creata sunt, ad obsequiorum varietatem, illa blandiendo, ista serviendo, intelligere sic habemus propter electorum salutem praescitos esse formatos, sive nocere, sive obsequi conentur, ut non glorietur omnis vel obsequens electis, vel adversans eis. Noverat DEVS scelestos usui futuros prædestinatus, tum ad vitam temporalem, tum æternam; quare propter electorum utilitatem non inutiles omnino sunt. Cadaveris morticini adipem iussit DEVS haberi in variis usus; nam etiam ii, qui suis mortui peccatis sunt, sanctorum vita serviunt: aliena adhuc malitia utilitatis filius DEI.